Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Mîțu Gheorghe)
Dosarul nr. 2ri-341/25
2-19112642-02-2ri-18072025

D E C I Z I E

02 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părţilor, recursul declarat de S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate) împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, prin care s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate) către Bogureac Valeriu, Brumaru Elena, Bogureac Angela și Vasiliu Ion, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. „Ecovend”, în partea ce o vizează pe Brumaru Elena,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 29 noiembrie 2023, lichidatorul S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Bogureac Valeriu, Bogureac Angela, Brumaru Elena și Vasiliu Ion, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, prin încasarea, în mod solidar, din contul pârâților, a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor, în cuantum de 1 269 750,65 lei.

Pe 25 martie 2025, reprezentantul pârâtului, Brumaru Elena, avocatul Brînză Victor, a ridicat excepția de tardivitate în privința acțiunii înaintate de reclamant, solicitând admiterea acesteia și respingerea, ca tardivă, a cererii de chemare în judecată în partea ce o vizează pe Brumaru Elena (f.d. 63–64).

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, s-a admis cererea de ridicare a excepției de tardivitate, înaintată de reprezentantul pârâtului, Brumaru Elena, avocatul Brînză Victor, și s-a respins ca tardivă acțiunea civilă formulată de S.R.L. „Ecovend” împotriva lui Bogureac Valeriu, Brumaru Elena,

Bogureac Angela și Vasiliu Ion, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. „Ecovend”, în partea ce privește pe pârâtul Brumaru Elena.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 4 aprilie 2025, lichidatorul S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, potrivit normelor procedurale civile, cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, înaintată de către pârâtul Brumaru Elena, urma a fi anexată la dosar în număr de exemplare egal cu numărul participanților la proces, iar fiecare copie trebuia expediată acestora. Cererea privind ridicarea excepției de tardivitate nu a fost expediată reclamantului și nu i s-a oferit posibilitatea de a formula o referință la aceasta. Reclamantul nu a cunoscut despre depunerea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate și nu i s-a acordat posibilitatea de a se expune în acest sens.

Din aceste considerente, partea recurentă consideră că i-au fost încălcate dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Partea recurentă a relevat că în încheierea recurată se face referire la faptul că procesul de insolvabilitate intentat față de S.R.L. „Ecovend” a fost pornit la 19 februarie 2016 și că, la acea dată, deja erau cunoscute faptele menționate în cererea de chemare în judecată, precum și persoanele care le-au comis. Acest argument al instanței de insolvabilitate este total neîntemeiat și irelevant, întrucât, la data intentării procesului de insolvabilitate, nu era încă stabilit care sunt persoanele culpabile de intrarea debitorului în incapacitate de plată și nici acțiunile concrete întreprinse de acestea. După intentarea procesului, lichidatorul a efectuat o analiză suplimentară a activității debitorului, a notificat deținătorii de registre publice și instituțiile financiare competente, în vederea identificării cauzelor intrării în incapacitate de plată și a persoanelor culpabile. Abia după identificarea acestor persoane a fost formulată cererea privind tragerea la răspundere subsidiară, cerere care a fost înaintată în termenul legal.

Din aceste considerente, partea recurentă consideră că încheierea emisă de instanța de fond apare ca fiind arbitrară, bazată în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate în cauză.

Partea recurentă a susținut că în speța dedusă judecății nu a fost aplicată legea care trebuia aplicată, întrucât cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a fost înaintată în interiorul termenului legal de trei ani de la data la care au fost cunoscute persoanele culpabile de intrarea debitorului în incapacitate de plată.

În materie de drept, lichidatorul S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, și-a întemeiat cererea de recurs pe prevederile art. 432 alin. (1) lit. d) și e), precum și ale art. 445 alin. (1) lit. c[1]) din Codul de procedură civilă.

Poziția participanților la proces pe marginea recursului:

La 30 septembrie 2025, Vasiliu Ion a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate) și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025.

Aspecte de procedură la judecarea recursului:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ecovend”, în proces de insolvabilitate, împotriva pârâților Bogureac Valeriu, Bogureac Angela și Vasiliu Ion, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Pe 4 aprilie 2025, lichidatorul S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 4 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de insolvabilitate a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 8 iulie 2025, s-a ridicat de la examinare în ordine de apel cauza de insolvabilitate nr. 2ai-202/25 și s-a transmis Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Centru, pentru repartizarea, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul PIGD, a cererii de recurs depuse de administratorul insolvabilității S.R.L. „Ecovend”, Șeremet Vasile împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, pentru a fi examinată cu prioritate de instanța competentă jurisdicțional.

Conform fișei de repartizare a dosarului, la 18 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea de recurs a fost repartizată spre examinare, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

Verificarea condițiilor de exercitare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă „***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți şi de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***şi de alte legi****, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*”.

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*”.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15 zile de la data comunicării*** *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate*".

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău, sediul Central, a emis încheierea recurată la data de 25 martie 2025, aceasta fiind contestată cu recurs la 4 aprilie 2025. Prin urmare, Completul specializat reține că recursul declarat de lichidatorul S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de lichidatorul S.R.L. „Ecovend", Șeremet Vasile

La fel, se atestă că, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate), motiv pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate) împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*".

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*".

În condițiile art. 426 din Codul de procedură civilă, „*(2) Recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*".

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea*".

În conformitate cu art. 186^1 alin. (1) - (4) din Codul de procedură civilă, „*(1) Cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri*

judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. (2) Excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor. (3) Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepţia de tardivitate, instanţa de judecată respinge acţiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. (4) Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin.(3), este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea; b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de S.R.L. „Ecovend". Prin aceeași hotărâre, s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului S.R.L. „Ecovend" și s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința acestuia.

La 29 noiembrie 2023, lichidatorul S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Bogureac Valeriu, Bogureac Angela, Brumaru Elena și Vasiliu Ion, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, prin încasarea, în mod solidar, din contul pârâților, a sumei creanțelor conform tabelului definitiv al creanțelor, în cuantum de 1 269 750,65 lei.

Pe 25 martie 2025, reprezentantul pârâtului, Brumaru Elena, avocatul Brînză Victor, a ridicat excepția de tardivitate în privința cererii înaintate de reclamant, solicitând admiterea acesteia și respingerea, ca tardivă, a cererii de chemare în judecată în partea ce o vizează pe Brumaru Elena.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025, s-a admis cererea de ridicare a excepției de tardivitate, înaintată de reprezentantul pârâtului, Brumaru Elena, avocatul Brînză Victor, și s-a respins ca tardivă acțiunea civilă formulată de S.R.L. „Ecovend" împotriva lui Bogureac Valeriu, Brumaru Elena, Bogureac Angela și Vasiliu Ion, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil S.R.L. „Ecovend", în partea ce privește pe pârâtul Brumaru Elena.

Astfel, stabilind corect starea de fapt și de drept și analizând cauza prin prisma cadrului normativ incident, instanța de recurs constată că încheierea primei instanțe a fost pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale și în concordanță cu probele administrate.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului*”.

În conformitate cu art. 7 alin. (1) – (3) din Codul civil, „*(1) Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. (2) Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. (3) De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel*”.

Conform art. 7 alin. (6) și (7) din Codul civil, „*(6) Dispoziţiile legii noi privitoare la termenele de prescripţie atât extinctivă, cât şi achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripţie care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare şi nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont. Începutul, suspendarea şi întreruperea termenului de prescripţie se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche. (7) Dacă termenul de prescripţie prevăzut de legea nouă este mai scurt decât cel prevăzut de legea veche, atunci, începând cu data intrării în vigoare a legii noi, începe să curgă un nou termen de prescripţie în condiţiile legii noi. În acest caz, termenul curs anterior nu se ia în cont. Dispoziţiile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care legea nouă declară prescriptibil extinctiv dreptul la acţiune care conform legii vechi era imprescriptibil extinctiv*”.

Totodată, Completul de judecată reține că, potrivit alin. (8) al aceluiași articol, „*în cazul menţionat la alin. (7), dacă termenul de prescripţie prevăzut de legea veche expiră înainte de termenul de prescripţie prevăzut de legea nouă, prescripţia se împlineşte la expirarea termenului stabilit de legea veche*”.

În acest context, instanța de recurs precizează că, prin Legea nr. 141 din 16 iulie 2020 pentru modificarea Legii insolvabilității nr. 149/2012 (în vigoare din 14 septembrie 2020), a fost modificată redacția art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității, care, în forma actuală, prevede următoarele: „*(5) Termenul de prescripție pentru acțiunea prevăzută la alin. (1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea,* ***dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate***”.

Anterior datei de 14 septembrie 2020, art. 248 alin. (5) din aceeași lege avea următoarea redacție: „*(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate,* ***dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate***”.

Rezultă astfel că prin modificarea din 2020 legiuitorul a inversat logica termenului de prescripție, trecând de la o limită minimă „*nu mai devreme de 2 ani*” la o limită maximă „*nu mai târziu de 2 ani*” pentru începutul curgerii termenului de 3 ani. Această modificare a consolidat caracterul imperativ și previzibil al termenului, restrângând marja de interpretare privind momentul de început al prescripției.

Din interpretarea prevederilor art. 7 alin. (6) din Codul civil, rezultă că dacă termenul de prescripție a început să curgă înainte de 14 septembrie 2020, și nu s-a împlinit până la acea dată, atunci legea nouă se aplică în continuare, dar se ține cont de timpul scurs anterior. Totuși, momentul de început (și condițiile de curgere până la 14.09.2020) rămân guvernate de legea veche.

Aplicând aceste principii la speța de față, Completul judiciar constată că procedura de insolvabilitate în privința S.R.L. „Ecovend” a fost intentată prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2016. În consecință, conform legii vechi, termenul de prescripție nu putea începe să curgă mai devreme de 2 ani de la data intentării procedurii, adică cel mai devreme la 19 februarie 2018. Din acel moment, a început să curgă termenul general de prescripție de 3 ani, care s-ar fi împlinit la 19 februarie 2021.

Totodată, Completul de judecată notează că, la data intrării în vigoare a legii noi, respectiv 14 septembrie 2020, termenul de prescripție era deja în curs (început în februarie 2018) și nu era încă expirat. Prin urmare, în conformitate cu art. 7 alin. (6) din Codul civil, legea veche (forma art. 248 alin. (5) în vigoare până la 14.09.2020) este aplicabilă pentru stabilirea momentului de început al prescripției, iar legea nouă guvernează continuarea curgerii termenului după intrarea sa în vigoare, fără a produce efecte retroactive.

Completul judiciar subliniază că noua formulare a art. 248 alin. (5) din Legea insolvabilității doar confirmă limitele temporale deja existente, fără a le modifica în defavoarea părților. Astfel, chiar și potrivit reglementării actuale, prescripția s-ar fi

împlinit cel târziu la 19 februarie 2021, dată la care au expirat cei 3 ani calculați de la momentul cel mai târziu permis de lege.

În aceste condiții, instanța de recurs conchide că termenul de prescripție a început la 19 februarie 2018, potrivit legii vechi, și s-a împlinit la 19 februarie 2021, motiv pentru care acțiunea introdusă la 29 noiembrie 2023 este tardivă, fiind formulată după expirarea termenului de prescripție prevăzut de lege.

În consecință, instanța de recurs confirmă soluția primei instanțe privind admiterea excepției de tardivitate și respingerea acțiunii formulate împotriva pârâtului Brumaru Elena ca tardivă, apreciind că aceasta este legală și întemeiată.

Completul judiciar nu poate reține argumentele părții recurente privind pretinsa încălcare a dreptului la apărare, motivate prin faptul că cererea privind ridicarea excepției de tardivitate nu i-ar fi fost comunicată și că nu i s-ar fi oferit posibilitatea de a formula o referință scrisă. Or, din materialele cauzei rezultă că partea recurentă a beneficiat de posibilitatea reală de a-și exprima poziția și de a formula obiecții în ședințele de judecată destinate examinării excepției de tardivitate, însă nu a valorificat această posibilitate din propria neglijență procedurală.

Astfel, Completul de judecată constată că ședința de judecată din 26 martie 2024 (f.d. 66), în cadrul căreia urma să fie examinată excepția de tardivitate ridicată de pârâtul Brumaru Elena, a fost amânată la cererea lichidatorului S.R.L. „Ecovend” (în proces de insolvabilitate), Șeremet Vasile. Ulterior, ședința fixată pentru 21 noiembrie 2024 (f.d. 72, 73) a fost, de asemenea, amânată la solicitarea aceluiași lichidator, iar pentru ședințele din 10 martie 2025 și 25 martie 2025 (f.d. 75, 77), acesta nu s-a prezentat și nici nu a comunicat instanței motivele absenței.

Prin urmare, neexprimarea unei poziții procesuale și neprezentarea la ședințele de judecată nu pot fi imputate instanței de fond, ci constituie consecința comportamentului pasiv și lipsit de diligență al recurentului, care avea obligația de a-și exercita drepturile procedurale cu bună-credință.

În aceste condiții, Completul judiciar concluzionează că nu poate fi reținută nicio încălcare a dreptului la apărare sau a principiului contradictorialității, motiv pentru care susținerile părții recurente sub acest aspect apar ca nefondate.

Prin prisma celor relatate, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță prin încheierea contestată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO și nu este de natură să aducă atingere dreptului recurentului de acces liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituție, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei

de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate), este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de S.R.L. „Ecovend" (în proces de insolvabilitate).
Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 25 martie 2025.
Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae